

POSTSCRIPTUM.

~~~~~

Habes hic, Patruè plurimum Reverende! Parallelismi Lovaniensium, Bonnensiumque Doctorum inter sententias Specimen primum, Tuo, quòd scirem, ingratum non fore, interscriptum Nomi-
 ni. Rem ulterius prosecutus fuisset, nisi, cur abruperim, jam rationem reddidisset. Juvat tamen quasdam adnectere Positiones, quas evertendo Bonnensium Systemati aptissimas judico. I. Christus non alios constituit Magistratus, qui Ecclesiam regerent, quam Episcopos, & unum omnium Caput, ac Principem summum Pontificem, qui & Episcopis, & cunctis Christianæ Reipublicæ Civibus Dignitate, ac jurisdictione præeset. II. Siquis ergo Episcopus injustam tulerit sententiam, JURE DIVINO *Appellandus* est summus Pontifex. III. JURE verò ECCLESIASTICO postea invaluit Jus Appellationis, quod adversus Episcopi sententiam Metropolitanæ, adversus sententiam Metropolitanæ Patriarchæ competit. IV. Quidquid igitur autoritatis in Episcopos Patriarchis & Metropolitanis Ecclesiasticâ lege datum est, tanti & tam diu Valet, quanti & quam diu Pontifex vult. V. Desierit enim Le-

ge Ecclesiasticâ esse, aut habere, quod à Christo erat, habebatque Pontifex? VI. An & Ecclesia supra Christum? VII. Si itaque Pontifex velit, statim cognoscere Episcoporum sententias, non expectatis Metropolitanarum, Patriarcharumque intermediis, suo utitur Jure, quod à Christo habet, eique integrum manet, etiam postquam Patriarchæ & Metropolitana, ne nimis Pontifex obrueretur negotiis, in partem hujus Juris venerunt. VIII. S. BERNARDUS cum quasdam EXEMPTIONES reprehenderet, *Potestatem eximendi* in EUGENIO agnovit, sola inde nata carpens mala. IX. Omnia ea Concilia, quæ Episcoporum causas in suis quasque locis finiendas esse innuunt, id statuunt, quod *expedire magis* visum fuit, ipsam Pontificis auctoritatem nullo modo in Discrimen vocantia. — Sed infinitus forem, si quæ Memoriae occurrunt, describere vellem. Est tamen unum, de quo Tecum, suavissime Patruè! exoptulare debeo. Et quid hoc? Miror, à Te iis Archiepiscopi Coloniae circa jejunium 1787 NOMINE ECCLESIE Dispensantis, quæ in ingressu habentur, Verbis, nullam subductam esse Epicrisin. Quid intellexerit iis Vocibus? Erga Unum dabo centum, si vel Oedipus solverit. Quid? Quam Ecclesiam? Omnes hujus Vocis & mysticas & citimas percurrere significationes, & ne unam quidem deprehendes, quæ sanum figat sensum. Intellexerit enim Pontificem?

rificem? Eum quippe isto quandoque Venire nomine, nôsti; sed totus in ista sua ad Parochos data Instructione contendit, se Potestate, quam à Christo immediatè habeat, & quæ à Pontifice nulla ratione attemperari possit, agere. Christum igitur? Verum sicut Demiurgus non dicitur, quam extruxit, DOMUS, ità neque Christus, quam fundavit, ECCLESIA. Aut an Tu ità stultè loquentes unquam audiisti? Populum tandem? At hunc ipsum Lege jejunii liberabat; nomine autem ac Authoritate ejus, qui Lege tenetur, illum ipsum liberare, adynaton est, & mysterium ne à Deo quidem révelabile. Se denique ipsum? Ipse Ecclesia fit? Quàm ineptè hoc etiam! nonne potius debuisset tam dicere *proprio nomine*? Sed addit *Ecclesia, quæ benefica fit Mater*. Doctior non sum. Scio quidem, quænam hoc mereatur nomen Ecclesia; verum procul hæc à mente Magistri. Quid igitur tandem? *Errore passiano* laboret ista phrasis, quasi Potestate primitus Populo datâ *Ministerialiter*, ut ajunt, uterentur Episcopi? Negant hoc Bonneses, negant & Monasterienses, Potestatem à Deo, non ab homine Episcoporum esse, ad ravim clamantes usque. Quis igitur Deus hæc Episcopi Verba explicabit? Quis ex Machina Deus? BONNENSEM mentietur Oraculum? At hæc BENEFICA non est; quippe quæ 1787, ne subditi fame tabescerent, legem jejunii NOMINE ECCLESIE solvebat,

bat, 1789, ut perirent, Coloniae frumenta, unde panis fit, filiginem vocant, inferri vetuit, alienigenis, quam suis, benignior. Si igitur ne Deus quidem has Voces *nomine Ecclesiae* interpretari noverit, mirum certè, à Te hoc non notatum fuisse, cum aliàs Te in notandis Ruprechtii, Schenkellique Interpolationibus Argum exhibueris. Arque hoc est illud, quod, ni fallor, Theologi *omissionis* vocant, Peccatum, de quo Tecum expostulandum esse duxi. Carerum Reip. Literariae à Te satisfacrum ista tua opella, scito! Me ut porro ames, rogo. Vale! sum

Tuus ad Urnam & ultrà

NEPOS THEODULPHUS JOSEPHUS VAN
DEN ELSKEN, Juliacensis.

